

Minneord om Olaf Larsen 1919 – 2011

For oss som arbeidet sammen med og hadde nær kontakt med Olaf Larsen gjennom mange år, var han en solid og klok medarbeider og venn. Han var raus og varm, og han var en dyptpløyende og selvstendig tenker. Etter hans 38 år som lærerutdanner, er det et stort antall pedagoger som tenker tilbake på Olafs inspirerende undervisning med takknemlighet. De kan fortatt glede seg over de mange uforglemmelige formuleringene han kunne drysse ut.

Olaf vokste opp i Sandnes. En ulykke da han var 13 år førte til at den ene handa ble ødelagt. Dette sammen med at det tidlig viste seg at han hadde et lysende intellekt, førte til at han valgte en akademisk utdanning. Etter artium ved Stavanger katedralskole i 1939 startet han filologistudiet ved Universitet i Oslo med å ta tysk bifag. Som en del av filologistudiet tok han lærerprøven ved Kristiansand lærarskule i 1944. Tyskerne hadde rekvirert skolens bygninger alt i 1940, så lærerutdanninga ble flyttet til Notodden. Lærerskolens menneskelige, sosiale og faglige vektlegging tiltalte ham sterkt, og selv om Olaf opplevde svært vanskelig forhold i krigsårene, var det her hans dype og varige interesse for pedagogikk og grunnskolens utfordringer ble tent for alvor. Etter ett år som lærer i folkeskolen i Høyland, fortsatte han studiene. Han hadde et stipendopphold ved University of Wisconsin og tok en Master Degree i education. I 1949 fullførte han magistergraden i pedagogikk i Oslo. I sine peagogikk-studier både i USA og her hjemme var Olaf særlig opptatt av arbeidet med de yngste elevene. Dette fagområdet var hans hovedinteresse gjennom hele yrkeskarrieren.

I 1949 ble Olaf tilsatt som pedagogikklærer ved Kristiansand lærerskole. Han var embetsmann og ble førsteamanuensis i 1977 og fortsatte ved høgskolen til 1987. Undervisningen hans var preget av kvalitet i det faglige og originalitet i presentasjonen. Han var en ener når det gjaldt å få frem et komplisert faglig innhold for studentene slik at de kunne knytte det til noe som var velkjent og kanskje dagligdags. Med sine særskilte kvalifikasjoner var Olaf en sentral person i utviklingsarbeidet ved høgskolen. Han arbeidet med oppretting av videreutdanning på flere områder og hadde hovedansvaret for småskolepedagogikk og integreringspedagogikk. Fra 1977 var han leder for førskolelærerutdanningen ved høgskolen. Her var hans grundige kunnskap om småbarnspedagogikk særlig verdifull. Etter han ble pensjonist, underviste Olaf i

mange år i sosialpedagogikk ved Folkeuniversitetet. Dette arbeidet ble tillagt særlig vekt da han i 2007 ble tildelt Kongens fortjenestemedalje i gull.

Også på nasjonalt nivå har Olaf hatt viktige verv. Han var formann i Forsøksrådet for skoleverket 1968 – 75. Her hadde han ansvaret for å lede arbeidet med viktige reformer både i grunnskolen og videregående skole. I årene 1965 – 67 hadde han oppdrag for UNESCO i Kabul for å utdanne lærere til afghanske lærerskoler. Dit reiste han med hele familien.

Olafs rike personlighet har kommet til uttrykk på mange områder. Han var en eminent fotograf. Hans bildeserier fra Afghanistan og reisen hjem huskes av mange. Hans dokumentasjon av Oddernes kirke er fremragende. Som naturfotograf gledet han mange med bildekåserier. Han var mye engasjert som foredragholder. Olaf var i mange år en dyktig og villig medarbeider i Oddernes menighet. Her viste han at han også kunne løse praktiske arbeidsoppgaver. Ett eksempel var da han deltok i arbeidet med å forberede restaureringen av altertavlen.

Maria og Olav var gift i 62 år. Han blir dypt savnet av henne, de fire barna, svigerbarn, barnebarn og oldebarn. Hans mange venner, studenter og medarbeidere minnes ham med stor takknemlighet og ærbødighet. Fred over Olaf Larsens gode minne.

Svein Egil Eidet

Minneord om Olaf Larsen 1919 – 2011

Olaf Larsen var en solid og klok medarbeider og venn. Han var raus og varm og en original tenker. Det er mange pedagoger som tenker på Olafs inspirerende undervisning og uforglemmelige formuleringer med og glede.

Olaf vokste opp i Sandnes. En ulykke da han var 13 år, ødela den ene handa. Sammen med et lysende intellekt, førte dette til en akademisk utdanning. Etter artium startet han studiet ved Universitet i Oslo. Han tok lærerprøven ved Kristiansand lærerskole som på grunn av krigen ble flyttet til Notodden. Lærerskolens menneskelige, sosiale og faglige vektlegging fasinerte ham. Med et stipend tok han en master i Wisconsin. I 1949 fullførte han magistergraden i pedagogikk. Arbeid med de yngste elevene var hans hovedinteresse.

I 1949 ble Olaf tilsatt som pedagogikklærer ved Kristiansand lærerskole. Han var embetsmann og førsteamanuensis. Undervisningen hans var preget av kvalitet i det faglige og originalitet i presentasjonen. Han var en ener når det gjaldt å få frem et komplisert faglig innhold slik at studentene kunne knytte det til noe som var velkjent. Olaf var sentral i utviklingsarbeidet ved høgskolen. Han hadde hovedansvaret for småskolepedagogikk og integreringspedagogikk. Fra 1977 var han leder for førskolelærerutdanningen ved høgskolen. Olaf underviste i mange år i sosialpedagogikk ved Folkeuniversitetet. Dette ble tillagt særlig vekt da han i 2007 ble tildelt Kongens fortjenestemedalje i gull.

Også på nasjonalt nivå har Olaf hatt viktige verv. Han var formann i Forsøksrådet for skoleverket 1968-75. Her hadde han ansvaret for å lede arbeidet med viktige reformer både i grunnskolen og videregående skole. I årene 1965-67 hadde han oppdrag for UNESCO i Kabul for å utdanne lærere til afghanske lærerskoler. Dit reiste han med hele familien.

Olaf var en eminent fotograf. Bildene fra Afghanistan, Oddernes kirke og naturen vil huskes av mange. Olaf var en dyktig og villig medarbeider i Oddernes menighet.

Maria og Olaf var gift i 62 år. Han blir dypt savnet av henne, de fire barna, svigerbarn, barnebarn og oldebarn. Hans mange venner, studenter og medarbeidere minnes en stor pedagog med takknemlighet og ærbødighet. Fred over Olaf Larsens gode minne.

Svein Egil Eidet